

พลิกแพ้มหันตภัยแห่งฤดูร้อน (2)

รู้ไหม ที่ไหนที่เด็กไทยจมน้ำตาย?

ล้าพังข้อมูลที่พบว่า “การจมน้ำ” คืออุบัติเหตุที่คร่าชีวิตเด็กไทยไปจากอ้อมอกพ่อแม่มากที่สุดในแต่ละปีก็นับว่าพลิกความคาดหมายของคนทั่วไปอยู่แล้ว แต่ยังมีข้อมูลที่ชวนให้ตกตะลึง ประหลาดมากยิ่งขึ้นอีก

เมื่อหยดน้ำเล็ก ๆ ที่แสนฉ่ำเย็นและเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงสรรพชีวิตรวมตัวเข้าเป็นสายน้ำอันลึก ล้ำ นั้นอาจนำไปสู่สภาพตรงกันข้ามได้ในพริบตา เพียงถ้ามนุษย์ตัวเล็ก ๆ ที่อยู่ในสภาพช่วยเหลือตัวเอง ไม่ได้พลัดตกลงไป...

ข้อมูลจาก โครงการ “เด็กไทยปลอดภัย” คณะแพทยศาสตร์รามธิบดี ระบุว่า ในแต่ละปีมีเด็กไทยวัยต่ำกว่า 15 ปี ประมาณ 1,400 คน ที่จบชีวิตลงอย่างทุกข์ทรมานด้วยการจมน้ำ โดยเด็กชายจมน้ำตายมากกว่าเด็กผู้หญิงถึง 3 เท่า ถือได้ว่าเป็นสาเหตุการตายด้วยอุบัติเหตุที่สำคัญที่สุดของเด็กเล็กต่อเมื่อเติบโตเกินวัย 5 ปี ไปแล้วอุบัติเหตุจมน้ำขณะเดินทางไปโรงเรียนกลายเป็นสาเหตุหลักแห่งน้ำแทน

ข่าวเด็กจมน้ำเสียชีวิตที่ได้ทราบกันโดยทั่วไปตอกย้ำภาพการจมน้ำในห้วยหนองคลองบึง ตามสถานที่ท่องเที่ยว หรือแหล่งน้ำที่ไม่คุ้นเคย แต่เมื่อเจาะลึกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุในแต่ละราย กลับพบข้อเท็จจริงที่พลิกความคาดหมายว่า

เด็กที่จมน้ำเสียชีวิตถึง ร้อยละ 94 ไม่ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นในที่ห่างไกล แต่อยู่แถวละแวกบ้าน หรือแม้แต่ในบ้านของตัวเอง!!!

ดวงทิพย์ อีระวิทย์ นำเสนอไว้ใน รายงานสถานการณ์ทางสุขภาพในเด็กและเยาวชน ว่า จากการเก็บข้อมูลการจมน้ำในพื้นที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2542 พบว่าเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตเกิดจากสาเหตุ 3 ลักษณะ ดังนี้

อันดับหนึ่ง *ไม่คิดว่าที่บ้านและรอบบ้านมีอันตราย (ร้อยละ 47)* พบว่ามักเกิดกับเด็กวัย 2-14 ปี ที่ผู้ปกครองไม่คาดคิดว่ารอบ ๆ บ้านจะมีอันตรายจึงไม่ได้เฉลียวใจดูแลให้รัดกุม เช่นกรณี เด็กวัยเกือบ 4 ขวบ ออกไปวิ่งเล่นในสวนที่บ้านโดยพ่อแม่อยู่ในบ้าน หลังจากนั้นพบว่าเด็กตกลงไปใน บ่อน้ำ

อันดับสอง *พ่อแม่เผอเรอชั่วขณะ (ร้อยละ 38)* พบว่าเกิดกับเด็กเล็กอายุ 6 เดือน – 3 ปี ที่มีพ่อแม่หรือผู้ดูแลใกล้ชิด แต่เพียงแค่ออกไปทำธุระในช่วงสั้น ๆ เช่น เข้าห้องน้ำ รับโทรศัพท์ ฯลฯ ก็นานพอที่จะสูญเสียนกน้อยไปตลอดกาล แม้แต่ภาชนะบรรจุน้ำที่ดูไม่น่าจะมีพิษมีภัยอย่างกะละมังล้าง ชามก็กลายเป็นชนวนแห่งความตายได้ ดังกรณีของหนูน้อยวัย 2 ปี 1 เดือนคนหนึ่งที่นั่งกินข้าวอยู่หน้า บ้านกับแม่ แม่เล่าว่าเพียงเดินเข้ามาดูทีวีชั่วคราวพอนหันกลับออกไปมองไม่เห็นลูกจึงร้องเรียก จนคุณยาย ตื่นขึ้นและช่วยมองหาทางหน้าต่าง ตอนนั้นเองจึงพบว่าหลานนอนคว่ำหน้าจมน้ำบนกะละมังล้างจานเสีย แล้ว...

อันดับสาม *เกิดจากการเล่นน้ำและว่ายน้ำ (ร้อยละ 15)* เมื่อพูดถึงเด็กจมน้ำ คนมัก จินตนาการถึงภาพนี้ แต่กลับพบน้อยที่สุด โดยเกิดกับเด็กวัย 5-14 ปี จากการลงไปว่ายน้ำเมื่อไป ทองเที่ยวในบริเวณที่มีแหล่งน้ำ หรือไปเล่นน้ำในสระว่ายน้ำ ที่น่าเศร้าคือครึ่งหนึ่งของเด็กที่จมน้ำตายใน ลักษณะนี้มีอาการเมาสุราร่วมด้วย

ข้อเท็จจริงข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการสอนลูกให้ว่ายน้ำเป็นไม่สามารถป้องกันอุบัติเหตุจมน้ำได้ ทั้งหมด

นอกเหนือจากเด็กที่จมน้ำตายในสายน้ำ ในแต่ละปียังมีเด็กอีกจำนวนหนึ่งที่ได้รับการกู้ชีพหลัง จมน้ำ แต่ต้องใช้ชีวิตที่เหลือในสภาพคนพิการทางสมองเพราะการขาดอากาศหายใจชั่วขณะ

การจมน้ำจึงเป็นอุบัติเหตุตัวฉกาจที่ทำลาย “ต้นทุน” ชีวิตของเด็กไทยตั้งแต่ต้นทางอย่าง แท้จริง

ต้นคิดชวนลอง

ช่วยด้วย! ช่วยเด็กไทยจากภัย “จมน้ำ”

- ดูแลเด็กที่เล่นน้ำอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อายุน้อยกว่า 5 ปี
- ปิดจุดเสี่ยงในบ้าน เช่น คว่ำถังน้ำ บ่อน้ำ หรือหาฝาปิดให้มิดชิด
- ใช้อุปกรณ์ช่วยที่ทำให้ไม่ต้องไปไกลตัวเด็ก เช่น โทรศัพท์ไร้สาย ฯลฯ
- ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันดูแลจุดที่เสี่ยงต่อการจมน้ำ เช่น กั้นรั้วบ่อน้ำ สาธารณะ หรือบ่อกักเก็บน้ำเสีย ทางเดินเลียบริมน้ำ เป็นต้น